

Nr 30.

Ankom till riksdagens kansli den 5 mars 1918 kl. 5 e. m.

*Utlåtande, i anledning av militieombudsmannens framställning
angående tillfällig ökning av anslaget till befordrande
av göromålens gång, till expenser och till resekostnader.*

I sin till innevarande års riksdag avgivna ämbetsberättelse (sid. 440—442) har riksdagens militieombudsman under rubriken »Framställning till riksdagen angående tillfällig ökning av anslaget till befordrande av göromålens gång, till expenser och till resekostnader» anfört följande:

»Efter framställning av militieombudsmannen ställde 1916 års riksdag till militieombudsmannens förfogande ett årligt anslag å 4,000 kronor att användas till befordrande av göromålens gång inom expeditionen samt till vikariatsersättning med rätt för militieombudsmannen att därav anvisa ett belopp av 800 kronor åt den tjänsteman, som ansvarade för registratorsgöromålen å expeditionen. Samtidigt anvisades till bestridande av expenser vid militieombudsmansexpeditionen ett årligt anslag å 1,600 kronor, varjämte medgavs, att till bestridande av kostnaden för militieombudsmannens ämbetsresor finge på hans rekvisition och mot därför inom varje års utgång avgivande räkning förskottsvis utbetalas 5,000 kronor.

Den opåräknat stora tillströmningen av klagomål och andra ärenden nödgade militieombudsmannen att redan i framställning till 1917 års riksdag hemställa om höjning för åren 1917 och 1918 av anslaget till befordrande av göromålens gång vid militieombudsmansexpeditionen samt till vikariatsersättning. I anledning av denna framställning medgav riksdagen, att för bortarbetande av uppkommen arbetsbalans å militieombudsmannens expedition militieombudsmannen finge av 1917

års förslagsanslag till avlöning, resekostnader och expenser m. m. för militieombudsmannen och hans expedition använda högst 2,000 kronor; och anvisades för år 1918 för enahanda ändamål likaledes högst 2,000 kronor.

Tack vare den anslagsökning, som medgavs för år 1917, var det mig möjligt att under sistnämnda år anlita extrahjälp i avsevärt större utsträckning än eljest skulle blivit händelsen. Tillströmningen av ärenden var emellertid även under år 1917 mycket stor, till och med något större än under år 1916. Under år 1916 förelägo till behandling 104 från år 1915 balanserade och 943 under året inkomna ärenden eller tillhoppa 1,047. Av detta antal ärenden slutbehandlades under år 1916 tillhoppa 803, varemot 244 balanserades till år 1917. Utöver sistberörda antal ärenden förekommo år 1917 till behandling 1,075 nyinkomna ärenden, så att hela antalet ärenden under året utgjorde 1,319. Härav slutbehandlades 1,059 och balanserades till innevarande år återstående 260. Arbetskvantiteten för år 1917, beräknad efter antalet slutbehandlade ärenden, överstiger sålunda 1916 års arbetskvantitet med 256 ärenden. Enär detta antal ungefär motsvarar balansen från 1916, kan visserligen denna balans i viss mening sägas vara bortarbetad, men då balansen av ärenden till år 1918 är högst betydande och man knappast torde böra för år 1918 räkna med något större minskning i antalet inkommande ärenden, läser det icke kunna väntas, att arbetsbalansen skall kunna under detta år nedbringas till en siffra, som kan betecknas såsom normal. I följd härav och då det är önskvärt att redan vid ingången av år 1919 må kunna beräknas, vilka medel under året få användas till nedbringande av arbetsbalansen, synes det angeläget, att medgivande vid 1918 års riksdag lämnas att det för sådant ändamål för vartdera av åren 1917 och 1918 anvisade belopp av högst 2,000 kronor får utgå även för år 1919.

Anslaget till bestridande av expenser vid militieombudsmans-expeditionen, 1,600 kronor, var måhända från början något för lågt beräknat, åtminstone så till vida, att vid beräkningen därav hänsyn tagits endast till de vanliga årsbehoven och icke tillika till de behov i fråga om nyanskaffning, som bort väntas komma att stå kvar även under de första åren efter det fastställd stat för militieombudsmans-expeditionen börjat tillämpas. I varje händelse är anslaget otillräckligt efter den inträdda prisstegringen i avseende å allt sådant, som bör ersättas från detta anslag. Med hänsyn särskilt till de avsevärt stegrade kostnaderna för papper och andra skrivmaterialier, för bokbinderiarbeten och för städning, synes anslaget böra höjas till 2,500 kronor, men då

det är vanskligt att nu beräkna hithörande kostnader för en längre tid framåt, torde anslagsförhöjning för närvarande bära ifrågasättas endast för åren 1918 och 1919.

För sistnämnda två år lärer även varda nödigt att anslaget till militieombudsmannens ämbetsresor, 5,000 kronor, höjes, därest det skall bliva militieombudsmannen möjligt att företaga sådana resor i samma utsträckning som under åren 1916 och 1917. Den betydande höjningen i biljettprisen å järnvägar och ångbåtar nödvändiggör en ökning med omkring 2,000 kronor, men då även kostnaderna för skjuts flerstädes stigit och väl åtminstone någon höjning i dagtraktamentet för de personer, som biträda militieombudsmannen under hans resor, kan vara att påräkna genom ändring av resereglementet, torde anslaget bära höjas med 3,000 kronor till 8,000 kronor.

På grund av vad jag sålunda anfört, får jag vördsamt hemställa, att riksdagen ville

1) för bortarbetande av uppkommen arbetsbalans å militieombudsmannens expedition anvisa för år 1919 högst tvåtusen kronor;

2) medgiva militieombudsmannen att av 1918 års förslagsanslag till avlöning, resekostnader och expenser m. m. för militieombudsmannen och hans expedition använda, utöver förut anvisade belopp, ytterligare högst niohundra kronor till bestridande av expenser och högst tretusen kronor till bestridande av kostnaden för militieombudsmannens ämbetsresor; samt

3) för år 1919 för de under 2) angivna ändamål anvisa likaledes högst niohundra respektive högst tretusen kronor.

Därest höjning i fråga om anslaget till resekostnader medgives, lärer åliggandet för militieombudsmannen att inom varje års utgång avgiva räkning för de till bestridande av resekostnader lyfta belopp även komma att gälla beträffande tilläggsanslaget.»

Enligt bankoutskottet tillhandakomna protokollsutdrag hava riksdagens kamrar hänvisat militieombudsmannens ifrågavarande framställning till utskottet.

Enligt vad den av militieombudsmannen förebragta utredningen giver vid handen, förefinnes en högst betydande balans av ärenden till innevarande år, och framhåller militieombudsmannen, att, då man knappast syntes bära för året räkna med någon större minskning i antalet inkommande ärenden, det icke kunde väntas, att arbetsbalansen skulle kunna under året nedbringas till en siffra, som kunde betecknas såsom normal. Militieombudsmannen har på grund härav och då det syntes

Utskottet.

önskvärt att redan vid ingången av år 1919 kunna beräkna, vilka medel under samma år finge användas till nedbringande av arbetsbalansen, ansett riksdagens medgivande böra lämnas, att det för ifrågavarande ändamål för vartdera av åren 1917 och 1918 anvisade belopp av högst 2,000 kronor finge utgå även för år 1919. Detta militieombudsmannens förslag finner sig utskottet böra biträda.

Beträffande härefter anslaget till bestridande av expenser vid militieombudsmannens expedition har militieombudsmannen erinrat, huru som berörda anslag, vilket för övrigt redan från början varit något för lågt beräknat, i varje fall vore otillräckligt efter den inträdda prisstegringen i avseende å allt sådant, som borde ersättas från detta anslag, såsom papper, andra skrivmaterialier, bokbinderiarbeten m. m. Militieombudsmannen har därför ifrågasatt en anslagsökning med 900 kronor till 2,500 kronor, dock endast för vartdera av åren 1918 och 1919, enär det vore vanskligt att beräkna hithörande kostnader för en längre tid framåt. Häremot synes utskottet icke något vara att erinra.

På de av militieombudsmannen anförda skäl anser sig utskottet vidare böra tillstyrka jämväl förslaget att för vartdera av sistnämnda två år med ett belopp av 3,000 kronor höja anslaget till militieombudsmannens ämbetsresor till 8,000 kronor.

Såsom militieombudsmannen erinrar, synes det böra åligga honom att även i fråga om ett dylikt tilläggsanslag inom varje års utgång avgiva räkning för de till bestridande av resekostnader lyftade beloppen.

Åberopande vad sålunda anförts hemställer utskottet,

att riksdagen, med bifall till förevarande framställning, må

1) för bortarbetande av uppkommen arbetsbalans å militieombudsmannens expedition för år 1919 anvisa ett belopp av högst tvåtusen kronor;

2) medgiva militieombudsmannen att av 1918 års förslagsanslag till avlöning, resekostnader och expenser m. m. för militieombudsmannen och hans expedition använda, utöver förut anvisade belopp, ytterligare högst niohundra kronor till bestridande av expenser och högst tretusen kronor till bestridande av kostnaden för militieombudsmannens ämbetsresor; samt

3) för år 1919 anvisa för de under 2) här ovan angivna ändamål för det förra, förutom det i staten nu

upptagna belopp ettusen sexhundra kronor, ytterligare högst niohundra kronor och för det senare, utöver i staten nu uppförda belopp femtusen kronor, ytterligare högst tretusen kronor.

Stockholm den 5 mars 1918.

På bankoutskottets vägnar:

ERNST HEDENSTIERNA.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av första kammaren: herrar *Hedenstierna, Hallin, Ekman, Gustafsson, friherre Langenskiöld, Nilsson, Wickman* och *Roos* samt

av andra kammaren: herrar *Berg* i Munkfors, *Borg, Sommelius, Bogren, Edbom, Henrikson, Persson* och *Lovén*.
